

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάττομενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωσαί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτερ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατισίων, ἀριθ. 11^β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 6 Ἰουλίου 1902

Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 27

Η ΚΥΡΙΑ ΤΡΟΜΑΡΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΓ'.

Ἡ Κυρία Τρομάρα δὲν εἶνε πιά ἡ Κυρία Τρομάρα πού ξεύραμε. . . Ἀλλαξεν ὀλωσδιόλου, ἐγίνεν ἓνα καλό, καὶ φρόνιμο καὶ λογικὸ κοριτσάκι. Θέλει νά τὴν λέγουν πιά μὲ τὸνομα τῆς : Μαρία. . . Εἶνε ἡ Μαρία, ἐτελείωσε!

Ποτὲ πιά δὲν ἔκαμε τὸ γιαιτρικὸ πού τῆς εἶπεν ὁ γιαιτρός· δὲν ἔφαγε πιά ψωμί μονάχο καὶ νερό. Σὰς εἶπα: ὁ φόβος δὲν εἶνε ἀρρώστεια πού γιαιτρεύεται μὲ γιαιτρικά· γιαιτρεύεται μόνον μὲ τὴ θέλησι. Ἡ Μαρία θέλησε νά γιαιτρευθῆ, καὶ γιαιτρεύθηκε.

Καὶ γιὰ νά δείξη, ἄτον πατέρα τῆς, ὅτι δὲν εἶνε πιά φοβητσιάρά, τὸν παρεκάλεσε νά τῆς ἀγοράσῃ τὸν Ἀζώρ, τὸ ἐξυπνο ἐκεῖνο σκυλάκι, πού ἄλλη φορὰ τὴν ἐτρόμαζε τόσο.

Ὁ πατέρας τῆς τὸν ἀγόρασε. Καὶ τώρα ὁ Ἀζώρ εἶνε ὁ πρῶτος φίλος τῆς Μαρίας καὶ ὁ μεγάλος τῆς ὑπερασπιστής. Αὐτὸς θά τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ κάθε τί, αὐτὸς θά τῆς δώσῃ θάρρος, ἀν τύχη καὶ ξανακυλήσῃ κάμμιὰ φορὰ ἡ παλαιὰ ἀρρώστεια. . .

Τὸ καλοκαίρι, ἡ οἰκογένεια τῆς Μαρίας ἐπῆγε νά καθῆσῃ ἐστὶ Φάληρο. Ἐπῆραν, ἐννοεῖται, καὶ τὸν Ἀζώρ. Ἡ Μαρία ἔμαθε νά κολυμβᾷ. Μάλιστα! Αὐτὴ πού ἐφοβεῖτο τὸ λουτρὸ τοῦ σπιτιοῦ, τώρα κολυμβᾷ ἐστὶ θάλασσα τοῦ Φαλήρου. Τὴν βλέπετε; Κοντὰ τῆς κολυμβᾷ καὶ ὁ Ἀζώρ. Ἀμα κουρασθῆ ἡ Μαρία, ἀκουμβᾷ ἐπάνω του καὶ ξεκουράζεται.

Γιὰ κάθε ἀσφάλεια ὅμως, ἐκεῖ κοντὰ στέκεται καὶ ὁ πατέρας τῆς.

Ἦστερ' ἀπὸ τὸ λουτρό, ἡ Μαρία καὶ ὁ Ἀζώρ παίζουν ἐστὶν ἀκρογιαλιά. Τρέχουν, κυνηγοῦνται, ξαπλώνονται ἐστὺς βράχους, σκάφτουν ἐστὸν ἄμμο, κάμνουν ἓνα σωρὸ παιχνιδιά.

Κυττάξετε τὴ ζωγραφιά, νά ἰδῆτε τί χαριτωμένα πού παίζουν.

Ἡ Μαρία τίποτε δὲν φοβάται πιά. Καὶ ὄλοι τὴν θαυμάζουν, καὶ τὴν ἐπαινοῦν, καὶ τὴν χαϊδεῦσούν.

Ἄ, τί ὥρατα διασκεδάζει κανεὶς, πόσον εὐχαριστεῖται, ἅμα εἶνε φρόνιμος μαζὶ καὶ γενναῖος.

Κ' ἐδῶ ἀφίνουμε πιά τὴ Μαρία, νά ξεκαλοκερέψῃ ἐστὶ Φάληρο. Ἡ ἱστορία τῆς ἐτελείωσε. Κ' ἐπειδὴ ἔμαθα τί λαμπράς ἐξετάσεις ἐκάματε φέτος, θάρχιω πάλι μεθαύριο, νά σας λέγω μὴν ἄλλην ἱστορία πού θά σας ἀρέσῃ πολὺ.

(Τέλος)

Η ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙΑ

κρα άφροντία, ή απόλυτος άμεριμνησία, δέν επιτρέπεται, δέν είνε ανθρωπίνη, ούτε μετά τας εύτυχεις εξετάσεις. Ο μαθητής πρέπει να είνε πάντοτε μαθητής, και όταν ακόμη δέν πηγαίνει εις τόν σχολείον. Όπως δέν υπάρχει διάλειμμα εις τήν ζωήν, ούτω δέν υπάρχει διάλειμμα και εις τήν μελέτην. Η μελέτη είνε τροφή τής ψυχής, όπως ο άρτος είνε τροφή του σώματος. Αφίσατε τόν σάμα σας χωρίς τροφήν επί πολύ, θά εξασθενήσῃ αφίσατε τήν ψυχήν σας χωρίς τροφήν— δέν θά πάθῃ τόν ίδιον; Μη παραμελήσετε λοιπόν όλως διόλου τήν ψυχήν σας, τώρα τας Διακοπάς. Καλή και αναγκαία ή ανάπαυσις, αλλά έως εκεί. . . Έχετε ως σύντρο-

ρον κάποτε και τόν βιβλίον του σχολείου. Χωρίς να υποβληθήτε εις μάλλον κόπον, προσπαθήσετε να αναπληρώσετε μερικώς ελλείψεις τας οποίας τυχόν έχετε, — και ποιος δέν έχει; — και τας οποίας εΐθε εις θέσιν να γνωρίζετε κάλλιον παντός άλλου. Τόν Σχολείον πρέπει να σας επανιδῇ τόν Σεπτέμβριον καλλιτερουσαφ' ότι σας άπεχαιρέτισε τόν Ιούλιον. Αυτό πρέπει να έχετε υπ' όφει σας κατά τόν διάστημα τών Διακοπών. Έλάχιστος κόπος, μικρά φροντίς, θά σας απαλλάξῃ από μάλλον κόπον και από πολλές φροντίδας κατά τόν νέον σχολικόν έτος.

Σας άσπάλοισι,

ΦΑΙΔΩΝ

ρος πολλών και μάγάλων παρακτωμάτων.

Μεταξύ τών βαρυτέρων, πρέπει να καταλογίσωμεν τόν πέσιμον τής κυρά—Μαργαρίνας, τήν ήμέραν κατά τήν όποιαν ο Βαλεντίνος εσφίσθη να δέσῃ ένα γαϊδουράγκαθον εις τήν ούραν του όνου τής. Όλα τα αύγα, τά οποια έπήγαιναν εις τήν αγοράν ή Μαργαρίνα, έσπασαν, δυστυχώς δε και τόν πέδι τής καλής χωρικής. Ο κόμης επλήρωσε τά αύγα και τόν ίατρόν' άλλ' ούτε τά χρήματα, ούτε ή μετανοια του Βαλεντίνου θά ήμπούσαν τήν Μαργαρίναν να χυλαίην καθ' όλον τόν έπιλοικόν τής ζωής τής.

Τόν χειρότερον είνε, ότι μαζί με τόν κόδι εδλάφθη αρκετά και ο χαρακτήρ τής γραίας, διότι έγλυκάθη από τά φιλοδώρηματα του Βαλεντίνου, έπαυσε να εργάζεται, και παρεπονείτο αιώνιως ότι είνε άρρωστη, δια να τής διδῃ περισσότερα.

Νομίζετε ότι τόν δυσάρεστον αυτό διώρθωσε κάπως τόν κακόν χωρατάτζην; Καθόλου. Και τόν άκούσιον αυτό έγγλημα, τόν πρώτον που είχε κάμη ήκούθησαν πολλά άλλα.

Ο Βαλεντίνος είχε ακόμη εις τόν ενεργητικόν του :

Μίαν μύτην σπασμένην, — τήν ήμέραν κατά τήν όποιαν, αφ' ου έδεσεν ένα σχοινί εις τήν θύραν του μπάριμπα-Μήτρου, τόν εκόλεσεν έπειτα βιαστικά, φωνάζων ότι ή αγελάδα του έπεσεν εις τόν ποτάμι. Τρέχει ο Μήτρος, σκοντάπτει εις τόν τετωμένον σχοινί, και πίπτει με τά μούτρα. Ο Βαλεντίνος ήναγκάσθη να του πληρώσῃ τήν μύτην, αλλά και τούτο δέν επαρηγόρησε τελείως τόν τραυματιαν, ο οποίος, αφ' ου εκρύψῃ τόν αντίτιμον τής μύτης του εις μίαν κάλτσαν (ή οποια τόν έχρησάμευεν ως χρηματοφυλάκιον.) εξηκολούθει να μνησικακή κατά του Βαλεντίνου, προπάντων διότι ή φύσις του τραύματός του δέν τω επέτρεπε να μιμηθῇ τόν παράδειγμα τής Μαργαρίνας. . . Τωόντι, πώς ήμπορούσε να ισχυρισθῇ, ότι ή μικρά εκείνη παραμόρφωσις του προσώπου του τόν καθίστα άνικανον να οδηγῇ τόν άροτρον ή να αλμέγγῃ τήν αγελάδα; "Αν ήτο τούλάχιστον άνύπανδρος, θά ήμπούσε να προβάλῃ, ότι ή έλλειψις τής μύτης τόν ήμπούσε να εύρη γυναίκα τής άρεσκείας του. Αλλά πρὸς έπίμετρον τής συμφορας, ο μπάριμπα-Μήτρος ήτο ύπανδρευμένος.

Ένα χέρι βγαλμένον, — τήν ήμέραν κατά τήν όποιαν παραίτησεν επίτηδείως τόν μικρόν Γεώργιον, να ληλατήσῃ μίαν φωλεάν κίσσης, στημένην εις τήν κορυφήν ενός κανυψήλου δένδρου, τήν όποιαν είχαν εις τόν μάτι όλα τά παιδιά του χωρίου. Ο Γεώργιος, πολύ επιδέ-

ξιος εις τήν αναρρίχαιν, έθεωρείτο ως ο τολμηρότερος απ' όλους, και είχε καυχήσῃ πολλάκις, ότι αυτός μόνον θα έπαιρνε τα κισσόπουλα, άμα εμεγάλασαν βλίγον, — πράγμα τόν όποιον έπίραζε τήν φιλοτιμίαν του μικρού βαρώνου. Ένα χωριατόπουλον εκεί, ένας άπλοός ύποτελής, να θεωρηθῇ ανώτερος εις ό,τι δήποτε από ένα άρχοντόπουλον, αυτό δέν έχωνέυετο! Και ο Βαλεντίνος εσυλλογίσθη έν τέχνασμα, τόν όποιον κατά τήν γνώμην του θά έκαμνε γελοϊόν τόν Γεώργιον, έν φ' αυτός θά θηριάμβευεν.

Επωφεληθείς μιάς στιγμής, κατά τήν όποιαν κανείς δέν ήμπορούσε να τον ιδῇ, ο Βαλεντίνος με κινδυνον να κατατακισθῇ, — αλλά τί δέν κάμνει ή ματαιοδοξία! — αναρρίχθη ο ίδιος, μέχρι τής φωλεάς, πρὸς μάγλην βλάβην τών φορεμάτων του, και αφ' ου έβαλε τά πουλάκια εις ένα κλουβί, τόν όποιον είχε κρεμασμένον εις τόν ώμόν του, άδειασεν εις τήν φωλεάν τόν περιεχόμενον ένός σακκιδίου, με τόν όποιον ήτο εφοδιασμένος.

Αφ' ου έτελειώσαν αυτάί αι προτομασίαι, ο Βαλεντίνος ειπεν εις τόν Γεώργιον ότι είχεν ιδῇ καθαρά ένα κισσόπουλον να πάτῃ εις τόν χείλος τής φωλεάς, — σημεϊον ασφαλές ότι οι νεοσοί θα έπετοῦσαν γρήγορα. Έπρεπε λοιπόν να απεύσῃ, "Όλη ή νεολαία του χωρίου έμαζεύθη κάτω από τόν δένδρον — Μήπως φοβάσαι, Γεώργιο; δέν είνε καλλίτερον να βάλωμε κανένα άλλον να πέρῃ τά πουλιά;

— Άλλον, κύριε βαρώνε; και ποιός άλλος είνε ικανός να νεβῇ εκεί άπάνω;

— Είσαι βέβαιος;

— Άκούτ' εκεί!

— Έμπρός λοιπόν, σκαρφάλονε, φίλε μου!

Και ο Βαλεντίνος έχάιρετο εκ τών προτέρων δια τόν πάθημα του μικρού αυθάδους. Ο Γεώργιος έβγαλε τήν βλούζαν του, επέταξε τά πέδιλά του, και ήρχισε να αναρρίχεται. Τά παιδιά έπερίμεναν έν αγωνίως και έθαυκαλίζοντο με τήν έλπίδα, ότι τά πουλάκια θά έκαμναν ίσως να πετάξουν και — όπως συχνά συμβαίνει, — θά έπιπταν έξαφνα κατά γής, όπου οι κλέον εύκίνητοι θά έσπεύδον να τα συλλάβουν' αλλά, πρὸς μάγλην έκπληξην όλων, όταν ο Γεώργιος έφθασεν εις τήν κορυφήν του δένδρου, κραυγή τρόμου άντήχησε, και αντί νεοσών, έπεσαν κάτι φρόνοι άηδέις, — οι φρόνοι τούς όποιους είχε μαζεύσῃ ο Γιαννιός, και με τούς άποίους ο Βαλεντίνος είχεν αντικαταστήσῃ τά κισσόπουλα. Σχεδόν άμέσως κατέπεσε και ένας όγκος κρουαζέων, θρηνηολογών και καταματωμένους από γδαρσίματα : "Ήτο ο Γεώργιος, ο όποιος, τρομάξας από τόν εύρημα εκείνο τόν παράδοξον, είχε σηκώσῃ

και τά δύο του χέρια από τόν κλάδον που έκρατείτο.

Ημπορούσε να σπασῇ τόν κεφάλι του, να μείνῃ εις τόν τόπον. Έβγαλε μόνον ένα χέρι, και αυτό ήτο μία σχετική καλοτυχία.

Τώρα θεηολογεί ο Βαλεντίνος και ζητεί συγχώρησιν από τόν Γεώργιον δια τόν κακόν που του είχε κάμη. Πρὸς τιμωρίαν του, δέν εύρεν ούτε τήν ικανοποίησιν τής φιλοτιμίας του, τήν όποιαν εζητεί, διότι κανέν από τά παιδιά του χωρίου Κερκόζ — εκτός του Γιαννιού, μάρτυρος και συνενόχου, — δέν έννοούσε να πιστεύσῃ ότι ο Βαλεντίνος είχεν έναβῃ εις τήν κορυφήν του δένδρου δια να προτομαίσῃ τήν φάρσαν του, ο δέ θρύλλος

τό πρώτον, και το έτύλιξε μ' ένα παλαιόν μαυδύαν κόκκινον.

Τήν νύκτα, τόν πελώριον αυτό άνδρα, κελλον εμπορούσε να περάσῃ έξαιρέτως ως Περγαλιός, ως τόν σ τοιχιό δηλαδή, τόν όποιον οι κάτοικοι τής Βρετάνης πιστεύουν, — αν και δέν το είδαν ποτέ, — ότι καταδιώκει, δια να τους παραδώσῃ εις τόν διάβολον, τούς λαθροθήρας, τούς ζωοκλέπτας, τούς λωποδύτας, και έν γίνεται όλους εκείνους οι όποιοι τήν νύκτα επιδιδόνται εις έργα κακή, αντί να πλαγιάζουν και να κοιμούνται εύθως μετά τήν προσευχήν, όπως πρέπει να κάμνουν.

Τά μαγαζία είχαν κλείσῃ, (όπως σνηθίζεται εις τόν Κερκόζ, άμα περάσῃ, ή

Τους εξαπέλυσεν εις τήν πλατείαν του χωρίου, δεμένους δύο-δύο με κλειδες από λουκάνικα ! . . . (Σελ. 212, σελ. 1.)

της κίσσης, ή οποια ανατρέφει φρόνους, προσετέθη εκτοτε εις τούς λοιπούς θρύλλους, εις τας προλήψεις του χωρικού στοιχείου τής Βρετάνης.

Μίαν άποπληξίαν, — τήν ήμέραν, ή μάλλον τήν νύκτα, κατά τήν όποιαν ο Βαλεντίνος, επωφελούμενος τής εύπιστίας τών αγαθών χωρικών, εσορίσθη να περιφέρῃ άνά τόν χωρίον έν άνδρείκελλον, ένα σκιαχτρο, τόν όποιον είχε κατασκευάσῃ, ως εξής :

Μιά κολοκύθα, εμπτηγμένη εις τόν άκρον μακρού ξύλου, καρίστανε τήν κεφαλήν. Σκαμμένη από μέσα και φέρουσα δύο μάγλην κλέπτρια, ή κολοκύθα εφωτίζετο μ' ένα κερί, αναμμένον εις τόν εσωτερικόν της. Ένα καρτόν, έπαχειρασμένον καταλλήλως δια μαχαϊριδίου, καρίστανεν αρκετά καλά μίαν μάγλην μύτην κόκκινην, επάνω εις κάτι φοβερά μουστάκια, από λινάρι άκατέργαστον. Από λινάρι επίσης έχγανώτα μαλια και τά φρόδια τού ξυλανθρώπου, τά οποια εκέπαζαν έν καληροκάπελον. Αντί ώμων, ο Βαλεντίνος εκάρφωσεν ένα ξύλον, άποτελοῦν σταυρόν με

ένάτη ώρα,) και όλοι οι καλοί άνθρωποι είχαν γυρίσῃ εις τά σπίτια των άλλα παραθύρα τών άνω πατωμάτων, τά οποια εις τήν έξοχήν, δέν έχων πάντοτε παραθυρόφυλλα. Κάτω από αυτά τά παραθύρα ήλθε κ' εστάθῃ κρυφά ο Βαλεντίνος, ύφόνων τόν ξυλανθρώπον του ως τά γυαλιά, τά εκτυποῦσε σιγά με τόν ώμόν του Περγαλιού. . . τάκ! τάκ! τάκ! . . . δια να ελκύσῃ τήν προσοχήν τών θυμάτων του.

Και ως θυμα, έξελεξε πρώτα μίαν γραϊαν φιλάργυρον, μίαν γραϊαν όλίγον κλέπτριαν και πολύ κουτήν, τήν όποιαν ύπακτεῦοντο πρὸ καιροῦ ότι έκαμνε ληστρικός επιδρομας εις τόν λαχανόκηπον του κόμης, τόν βράδν-βράδν. Είχε πλατείαν μανίκια, πελώριες τσέπες και φαρδύ φουστάνι, δια να εμπορῇ να κρύπτῃ εύκολα τά κλοπιμαία. Δέν ήτο κλέπτρια δια κάθε πράγμα ή γρηά "Αγάθῃ" μόνον που δέν έννοούσεν, ότι κάθε πράγμα που φυτρώνει εις τήν γῆν δέν άνήκει εις όλον τόν κόσμον. Αν εύρισκην εις τόν δρόμον κανένα χαμένον

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΕΤΑΝΗΝ

Πολλά και διάφορα ήσαν τά παράπονα εναντίον του Βαλεντίνου' αλλά τόν κατηγιδί που έκαμε τελευταίως εις τόν κ. βάλλον (τόν δικαστήν) τά υπερβή όλα. Φαντασθήτε ότι έλαβε τόν θράσος να ξεμυρισῃ από τόν σπιτάκι των τούς τέσσαρας σκύλους του αξιοτίμου λειτουργού τής Θείμδος, τούς όποιους εξαπέλυσεν εις τήν πλατείαν του χωρίου, έν ήμέρα εμποροπανηγύρεως, δεμένους δύο-δύο με πλεξίδες από λουκάνικα ! . . .

Οι αγαθοί χωρικοί έγέλασαν με τήν καρδιάν των, διότι ο βάλλος ήτο διασημος δια τήν φιλαργυρίαν του, και από τότε εβγήκεν ή παροιμία που λέγει : «τόν καιρό που έδεσαν τούς σκύλους με λουκάνικα». Αλλ' έπειδή, ποιός όλίγον ποιός πολύ, όλοι είχαν παρήμοια παράπονα εναντίον του νεορού βαρώνου Βαλεντίνου Κερκόζ, συνέδραμον προθύμως τόν βάλλον εις τόν εκδικητικόν του σχέδιον, τόν όποιον ήτο τόν εξής: Να παρουσιάσῃ αυτοπροσώπως εις τόν κ. κόμητα, τόν πατέρα του Βαλεντίνου, αιτήσεις περι άποζημιώσεως τόσων πολλάς, ώστε να αναγκασθῇ ούτος να εξορίσῃ τόν υιόν του.

Ο Βαλεντίνος, ο όποιος ήτο ακριβώς δεκαοκτώ έτών, επί δέκα ήδη έτη άνεστάτονε τόν τόπον με τά κατορθωμάτά του. Έγέλασαν με

τάς πρώτας του τρέλλας, και συνεχώρησαν προθύμως μερικώς αθώας αστειότητας εις τόν άρχοντόπουλον, τόν όποιον ήτο άλλως τε άξιαγάπητον δια τήν φαιδρόν και ανοικτόκαρδον χαρακτήρα του. Αλλ' οι αγαπώντες τά αστεία, παρασύρονται γρήγορα και υπερβαίνουν τά όρια, όσον δε καλό παιδί και αν ήτο ο ήρωας μας, όσον και αν έλυπείτο πρώτος αυτός δια τήν βλάβην τήν όποιαν επροξένη, είχεν ήδη εις τήν συνείδησί του, εξ αιτίας τής αυγχωρήτου αυτής ελαφρότητας, τόν βά-

πούγγι, είμπορούσε να το αποδώσει εις τον ιδιοκτήτην... ήτο αδύνατον όμως να περάσει από αγρόν γεωμήλων, παραδείγματος χάριν, χωρίς να ξεχώση μερικά και να τα κρύψει ως δια μαγείας εις τα βάθη των θυλακίων της.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΥΛΟΣ (Κατά τὰ γαλλικόν του Louis Morin)

Η ΚΟΥΚΛΟ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ

Η μικρά Φώφη μ' ένδομασίαν οικιακήν, με κομψήν ποδίεσαν. Εισέρχεται σιγά, κρατούσα εις την άγκυλίαν της έξ κούκλας, έκ των οποίων μερικά είνε άρρωστα και σκεπασμένα ή μανδουλοδεμένα.

Κυρίαί και κύριοι, σας παρουσιάζω την οικογένειάν μου, τὰ αγαπητά μου παιδάκια. Ός την ώρα έχω μόνον έξι, έλαττω όμως ναποκτήσω περισσότερα.

Κυρίαί και κύριοι, σας παρουσιάζω την οικογένειάν μου, τὰ αγαπητά μου παιδάκια. Ός την ώρα έχω μόνον έξι, έλαττω όμως ναποκτήσω περισσότερα.

Κυρίαί και κύριοι, σας παρουσιάζω την οικογένειάν μου, τὰ αγαπητά μου παιδάκια. Ός την ώρα έχω μόνον έξι, έλαττω όμως ναποκτήσω περισσότερα.

λοιμόνον, θά μου επνίγεται! Έκφυλλόγησεν όμως το καϊμενάκι μου, και έπαθε διπλή περιπνευμονία. Μάλιστα, διπλή! Γιατρικά, ζεστάματα, βιζικάντια, έβδελ- λες και τὰ ρέστα... (Βήχει σιγά, φθην ότι βήχει ή κούκλα.) Ορίστε! Ορίστε! άχ, αυτός ό βήχας, πώς επιμένει!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

χαρά νά τας βλέπω κανείς. Μητρική άδυναμία, θά μου είπητε' ναι, άλλ άν τας έβλέπατε και σεις.

Τάγορίκι μου, — αν δηλαδή μου χερίσουν και άγόρια, — θά ταναθρέψω άλλοιότητα' θά τους δώσω σπαρτιατικήν ανατροφήν θά τα κάμω άνδρας αληθινούς.

Τάγορίκι μου, — αν δηλαδή μου χερίσουν και άγόρια, — θά ταναθρέψω άλλοιότητα' θά τους δώσω σπαρτιατικήν ανατροφήν θά τα κάμω άνδρας αληθινούς.

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

— Δέν μου λέν, εις την Γυμναστικήν έχετε και πορταύς; — Τί έστε, καλέ! όλοι είμεθα 'σα μ' εκεί 'πάω!

Ο Κώστας προς τον ύπκρητην: — Πήγαινε νά μου χαλάσει τή δραχμή μου... Και ό μικρός Πέτρος έκπληκτικός: — Μπα! και πώς θά την διορθώσω ύστερα;

Ο Κώστας προς τον ύπκρητην: — Πήγαινε νά μου χαλάσει τή δραχμή μου... Και ό μικρός Πέτρος έκπληκτικός: — Μπα! και πώς θά την διορθώσω ύστερα;

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Κ' εγώ, "Ασπρό Πορταύκι, παρατήρησα από καιρού ότι τὸ κακόν άντι νά διωγοσθεύη αυθάνας.

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

ρορορεί τούς φίλους της δε: πρό πολλού ήλλαξε ψευδώνυμο... τὸ "Αθαθύριον Ρόδου κληρονομεί την Κιοουκιουρίστραν...

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

Από τὰς άλλας τρεις, ώ, άπ' αυτές δεν έχω κανένα σπουδαίο παράπονο! Άλλά τί τα θέλετε! μεγάλη φροντίδα θέλουν εξη παιδιά,εξη κορίτσια μάλιστα!

με τον 'Ελπιδοφόρον, Βιομαρκ, Πειραικήν Νύκτα, Οιδιπάδα Τετραγονν και Κοιτισμόδορον — ή 'Αργυρόχρος Φωγή με τὸ Λευκὸν Κρήνον και Πολύχρωμον Ἀρσαλλίδα — ή Μαίον Προσπιδόδορος με τὴν Νεαράν Καρδίαν, Κορινθιακὴν Κῆμα, Αὐλοδοτὴν τῆς Φαλαῆς και Ἐκταράν ἀπὸ Ήστου — ή Σίρ Λαβουλά με τὸ Κορινθιακὸν Κῆμα, Μελιχράν Ἀκτίνα, Μικράν Βολιστριάν, Ἴταραν και Κόρην τὸν Μυριά — τὸ Γυμνάσιον Κίου με τὸν Ἀρριχατικὸν Ἐλιον, Ονειροπόλον Ψυχρὴν Αὐλοδοτὴν τῆς Καρδίας και Κοπηλάτιδα Κόθρου.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλου: σέλλες ή Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : Πάτροκλον Ἄντωνιάδην (ἐλήφθησαν) Ἐρυσθῶν Νέφος ([ΕΕ] βέβαια τὸ αἰώνιον τραγοῦδι ἐποὺ συνθέτουν ἑστρα και κομπανιέρει ή θάλασσα· εἶνε πολὺ ἀρκετέρου ἀπὸ αὐτὰ που τραγοῦδουν κάθε βράδυ εἰς τὸ Ζάππειον) Δοξίαν (μοὺ ἤρσαν τὰ Προήματα χωρίς στίχους) καθὼς και ή μετέφρασις τοῦ οὐνερου της Ἄθλλας· αὐτὴν τὴν φωνὴν ἐπέτυχες περισσώτερον· νομίζω ὅμως ὅτι ή Ἄθλλα εἰς τὴν Γραφὴν οὐνοῦρεται Γοθάλια, και ἔτσι πρέπει νὰ μεταφρασθῆ ἑλληνικά·) Ἐαρινὸν Ἄρωμα, Ἀρνὸν τοῦ Κάμπου (ἔστειλα χάρτην Ἀύσσων μετὰ λήσου) Ἀνατείλλοντα Ἄστερα ([ΕΕ] διὰ τὴν καλλιγραφικὴν ἐπιστολὴν [με τὴν ὄραϊαν περιγραφὴν τῶν ἐξετάσεων τοῦ χαριῶν) Βίκτωρα τὸν Μαύρον (βλέπεις ὅτι σήμερον ταξιόνει και ή «Κυρία Τρομάρα», και ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχίζει ὁ «Ἀνδρεὺς Ἀχιλλεύς») Λαμπρὸν Κιθαροῦδον (ή πληροφωρία σου περιττὴ, εἶδει δὲν δὴ δυσαρκετήν βέβαια ἔν του φαεινότητος τὸνοί σου, ἐταν θά του στείλλης τετραδίων) Γυμνάσιον Κίου, Σίρ Λα-Φαλουδά (κ' ἐγὼ θὰ εὐχαριστήσω πολὺ ἔν σε γυμνάσιον προσωπικῶ· δὲν ὄμβρῆλλω, δεῖ ἠθανοδοχίης και ὄυ λαμπρὸς ποδηλάτης, ὅπως ὁ ἀδελφός σου) Κορινθιακὸν Κῆμα ([ΕΕ] πολὺ ὄραϊα αἰ ἐντυπώσεις ἐς τῆς ἐκδρομῆς) Σπήλαιον Δοξαπατῆ, Βολιωτικὸν Κρασί (χαίρω πολὺ ἔγινες καλά) Ἄββακοδὸν (ἔστειλα· σε συχαίρω διὰ τὴν προαγωγήν, και εἰς ἀνωτέρα) Τεφλοῦνταν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς συστάσεις·) Πράσινο Χαδίον (πρέπει νὰ σε ὀδηγῆ ή λογική· οἱ «πιστοὶ σκύλοι» δὲν εἶνε σπάνιοι, ἀπανταχῆς εἶσι οἱ σκύλοι εἶνε πιστοί, ὡστε δὲν εἶνε αὐτῆ ή ζητούμενὴ φράσις — Παιδί Πνεύματα δέχομαι πάντοτε·) Ἀρνὸν τοῦ Παργασοῦ (Θεὸς φιλάει! τίποτε ἀπὸ αὐτὰ που φοβίσαι· δὲν συνίβη) Ἄρθος Μαῖου (ἔλαβα σημειώσιν) Θάλλοντα Φοίτικα (σοῦ ἔστειλα τὸν 17ον και τὸν 18ον τόμον, διὰ νὰ ἐσκακῆς ὀλίγον) Πλοῖον τοῦ Δουράβωος (ἔστειλα· λοιπὸν τί βαθλὸν ἐπῆγες; ἔτακτοποίη; τελο; πάντων; γράψε μου) Πανταγοῦ Παρόντα τὰ πειράματα τῶν ζωτικῶν μαγνητισμοῦ, ἢ ὕπνωσις, εἶνε ἐπικίνδυνα εἰς τὴν υγιάν, και δὲν σε συμβουλεύω διόλου νὰ τα ἐξακολουθήσης· ἀρίων δὲ ἔστι δὲ χάνης ἄδικα τὸν καιρὸν σου, δεῖται βλαί δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ὕπνωσκουν·) Ὀδράτιον Θάλαρ (ἔστειλα ἐκ νέου) Πάραλλοι ὄψοκα ἄλλοι; ἐλήφθη) Μαραγρίταν τῆς Ἀκροπόλεως (ἔστειλα ὁ, τι ἐλήφθη) Λευκὸν Κρήνον ([ΕΕΕ] ἐταξίωσας! δὲν θὰ μου γράψης ποτὲ πλεόν ατενογραφίαν ὅστε εἰς τὴν ἀρχὴν ὅστε εἰς τὸ τέλος, ή ἐπιστολή σου ὠροισάτη, εὐγε· σὲ συγχωρῶ... ἔξυρεῖς διατί) Ζιζάνιον τῆς Νεολαίας (ἔστειλα· χάρη που θὰ μου γράψης τώρα συχνά) Παιροστριάν (τί κομψὸν και χαριτωμένον γραμματικῆ! χαιρὼ που ἐγνωρίσθη; με τὸν Δωρῶν βέβαια ἀπὸ μετριοφροσύνην και εἰρωνικῶς σοῦ ἀπήγγειον ὅτι ἤθελε παρασημον) Αὐλὸν Λαβουλά ([ΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊαν και πολὺ ἐνδιαφέουσσαν ἐπιστολήν) Ἐρμιὸν Σαχάραν (ὀμοκῆτολόγος ἐλήφθη) Διοσφοῖδα Πιγρὴν (ή Κιχὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς μικρότερας ἀδελφάς τοῦ Ἀναγία) Μαρίταν τοῦ Βυρβίπου (βραβεῖον ἔστειλα) Ναυσικάν (να· ή Ε. Π. εἶνε συνδρομητρια και ἔχει ψευδῶν μαν) Ἀδραν τῆς Κερκύρας (ὄχι· δὲν εἶνε,

και γράψε την) Ἄναυρον (θὰ δημοσιεύθῃ ἑνα μῆνα μετὰ τὴν λήξιν του) Μελιχράν Ἀκτίνα (ἔστειλα) Ἀμαρυλλίδα (βεβαιὸς ἔχεις δίκαιον· τὰ Μ. Μ. θὰ σοῦ τα στέλλω εἰς Α. μέχρι νεωτέρας σου εἰδοποιήσεως) Ἀλλίαν (αἰ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχὲς) Ζωηράν Ἐκταρίαν ([Ε] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν περὶ τῶν ἐξετάσεων) Κικησιον Ἄσωμα (μέχρι τῆς 19ης ἔγιναν δεκταὶ ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔσο ἐμπροδέσμοι) Κλάδον Ἐλαίας, κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Ιουλίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχὲς.

ΤΟΜΟΙ
"THE ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"
 ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς : **4. 5. 6. 7. 11. 13. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23**) πρὸς δραχ. 1 ἕκαστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, πρὸς δραχ. 1,40 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, και πρὸς φράγκον χρυσοῦν 1 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς : **1. 3. 8. 9. 12. 13. 14. 24**) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΤΟΜΟΣ 4 (ὁ 40ος πλησιάζων νὰ ἐξαντηθῆ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΣ 5 : τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, και 1898, ὡν ἕκαστος τιμᾶται : Ἄδειος φρ. 3. — Χρυσόδοτος φρ. 6.

ΤΟΜΟΣ 3 : τῶν ἐτῶν 1899, 1900 και 1901, ὡν ἕκαστος τιμᾶται : Ἄδειος φρ. 7. — Χρυσόδοτος φρ. 10.

ΧΡΥΣΟΔΟΤΟΙ ἀνὰ ὄσο εὐρίσκονται και οἱ τόμοι τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως». Εἶσι τῆς σημειουμένης δὲ ἀνωτέρω τιμῆς αὐτῶν τῶν ἀδέτων, προσιθιθενται και φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον ἕκαστης δυάδος τόμων.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ λεπτομερῆς, με τὰ περιεχόμενα ἕκαστου τομου τῆς Διαπλάσεως και τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, στέλλεται πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Αἰ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Αὐγουστου.

Ὁ γράψης τὸν λύσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν νὰ γράψῃ τις λύσεις τῶν οἱ ἐπινοηθέντων, παλαιῶν ἢ νέων Ἐρωτηθῶν μας εἰς φωνητικῶν, ἐν ἑκάστῃ περιεχῆσι τὸ φῶλλον και τίμῃται φρ. 1

294. Λεξιγραφίος
 Τὸ πρῶτον ἐπιφώνημα,
 Τὸ δεύτερον φωνίττει,
 Τὸ σύνολον μου μισητόν
 Ἄνθρωπον σχηματίζει.

295. Συλλαβογράφος.
 Ἐπιφώνημα κ' ἑνα γινῆ ἑκάμνα παρὰ και τῆς Αἰγύπτου ἀνάστησαν ἀρχαίαν βασιλείαν.

296. Αναγραμματικός
 Ἄν μαρτυρῶ ὅπως εἰμαι
 Βίς τὰ πλοῖα θὰ βρεθῶ.
 Ἄς με αναγραμματίσης
 Σὲ χωρὰν θὰ σπαρθῶ.

297. Μωσαϊκῶν.
 Ἐάν θὰ πᾶς εἰς τὸν γιανόν,
 Τὸ ἑνα θαπαντήσω,
 Ἄν ἀπερῆθῃ δὲ τῆ γέφυρα,
 Τὸ ἄλλο θὰ εὐανίσω.

Ἄν εἰς τὸ κάστηρον ἀναβῆ.
 Τὸ τρίτον· και θὰ εὐρῆ.
 Δυὸ ἄλλα ἔχει ὁ Πηνελό.
 Ποῦ βίβλια τῶν ἔξυρεῖς.
 Αὐτὰ τὰ πέντε γράμματα
 Σοῦ ἀρκοῦν νὰ σχηματίσης
 Ἐνα γενετῆρατον στυλί,
 Ποῦ εἶνε νάπορητος.

Ἐστειλὴ ἀπὸ τῆς Σπαρτιέτιδος Χειλωνίδου
298. Τράπεζα.
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Ναντικατα σταθόν· οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων ὄντων ὡστε νὰ γνωσκαταί εἰς τὸ τετραπλευρον· ἄνω Ἐκαστοῦ χειρ, κάτω Φιλόσοφος, δεξιὰ ἀρχαία πόλις και ἀριστερὰ ποταμὸς τῆς Ρωσσίας. Εἰς τοῦ πύδας, κατὰ ἀσπρὸν εἰ ἀριστερῶν μυθολογικῶν τέρας, ζῶον, και ἄλλον και ταχὺ, Κράτος τῆς Βύραση.

Ἐστειλὴ ἀπὸ Γεωργίαν Α. Κωστή
299—300. Ἀστεία Παροράματα.
 1. — Ὁ θρόνος· εἶνε ῥῆμα.
 2. — Μιμοῦ τῶς κύκνου, Ἄρατε.

Ἐστειλὴ ἀπὸ Γεωργίαν Α. Κωστή
301—304. Μαγικὴ Συλλαβῆ.
 Τῆ ἀνταλλαγῆ δυο γραμμάτων ἕκαστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσων ἄλλας τῶσας λέξεις :
 Λαῶν, νεάρις, ἀπῶνος, λάθος, Πόρρος.

Ἐστειλὴ ἀπὸ τῶν Ναυτομάχων
306 ἀπληθ, Ἀκροστειχίς.
 Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζου ἀρχαίαν βασιλίτσαν, τὰ δὲ δεύτερα Ἄρπυιαν :

1, Ἐπιφώνημα χροῦν. 2, Μέτρον βέβαιος 3, Θύμιος εὐάδης. 4, Τριάν, 5, Ἐσά, 6, Κράτος Εὐρωπαϊκόν. 7, Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.

Ἐστειλὴ ἀπὸ Κωνσ. Αἰ. Ἠλιάδου
307. Ἑλλητισοῦμφονον.
 ω α ι ου ε ε ι υ ι ο ι α α β α α ω ι α ο η α ο.
Ἐστειλὴ ἀπὸ τῶν Χαϊτηνῶν
308. Γρήφος.
 Η Ν
 Η ς
 Ἐστειλὴ ἀπὸ τῆς Ἑλληνοτῆς Φωχῆς
308. Ἴνδικὸς Γρήφος.
 * (ἄρβρον) 7 (μωτοχή) ν3 (ῥῆμα.)
Ἐστειλὴ ἀπὸ τοῦ Χιώτη-Σουλῆου,

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις λεπτα 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομηταῖς μὲν λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάττωσις ὅσο 10 λέξεις, δηλαδὴ και ἀ' ἀλλοῦται τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια μετ' Ἑλλάδος μόνον. — Demetrius E. Cokalis, Alexandrie (Egypte). (B—50)

Α περχομένη εἰς ἔξαχην παύο ἀνταλλαγὴν δελταρίων. — Εὐρημία Ἀρεβού, ἐν Ἀθήναις. (B—31)

Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια, ὅτι ἀναχωρῶν ἐκ Πειραιῶς τὴν 1ην Ἰουλίου παύο τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης· εὐχαριστῶ ὁ αὐτοῦς θερμῶς διὰ τὰ δελτάρια τὰ ὁποῖα μοι ἔστειλαν. — Ε. Μ. Μεγαλητσιάνος, ἐν Πειραιεῖ. (B—35)